

Vlaams
Parlement

vergadering **C61**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid

van 18 december 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van het arrest van de Raad van State over de intrekking van de erkenning van de Fatihmoskee in Beringen – 365 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uitbreiding van het pleegzorgverlof voor Vlaamse ambtenaren en statutair personeel bij lokale overheden – 292 (2018-2019)	
VRAAG OM UITLEG van Lorin Parys aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over adoptie- en pleegzorgverlof bij ambtenaren van de Vlaamse overheid – 434 (2018-2019)	7
VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de beperking van de vergoedingen voor de bestuurders van autonome verzorgingsinstellingen ingevolge de bepalingen van het decreet Lokaal Bestuur – 303 (2018-2019)	11
VRAAG OM UITLEG van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD) – 384 (2018-2019)	
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de consequenties voor het politiek verlof van de integratie van het OCMW – 436 (2018-2019)	13
VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uittredingsvergoeding voor lokale mandatarissen – 413 (2018-2019)	16

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van het arrest van de Raad van State over de intrekking van de erkenning van de Fatihmoskee in Beringen – 365 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, de vraag over de Diyanetmoskeeën is, naar aanleiding van een arrest van de Raad van State, in dit parlement terug van even weggeweest. Ik schets nog even de historiek.

U hebt, bij besluit van 4 juli 2017, de erkenning van de Beringse Fatihmoskee opgeheven. Dit besluit werd op 25 juli 2017 bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De intrekking van de erkenning was een gevolg van een rapport van de Staatsveiligheid over het volledige Turkse moskeenetwerk Diyanet van 2017. In dat rapport stond onder meer het volgende te lezen: "Diyanet is trouw aan de AKP van Turks president Erdogan en draagt in die hoedanigheid bij aan de polarisering binnen de Turkse gemeenschap. (...) Ook het bezoek van ex-minister van Energie voor de AKP, Taner Yildiz, aan de Fatihmoskee in Beringen (...) duidt erop dat Diyanet een belangrijke rol speelt als verlengstuk van de AKP in België en Europa."

Op 4 juli 2017 ondertekende u een ministerieel besluit met betrekking tot de intrekking van de erkenning van de Beringse Fatihmoskee. Op 1 september 2017 heeft Diyanet, of althans de betrokken geloofsgemeenschap Fatih te Beringen, een beroepsprocedure opgestart bij de Raad van State.

De Raad van State heeft uiteindelijk, bij arrest van 20 november 2018, geoordeeld dat alle middelen die door de islamitische geloofsgemeenschap Fatih uit Beringen werden aangevoerd, niet gegrond waren. Minister, u werd dus in het gelijk gesteld. In uw reactie had u het over een 'belangrijk signaal': "Een erkenning geeft een moskee legitimiteit, die deze nu terecht kwijt is. Indien ik ook over andere moskeeën bezwarende elementen ontvang, zal ik niet aarzelen nieuwe procedures tot intrekking op te starten."

Minister, welke conclusies trekt u uit dit arrest en welke initiatieven neemt u desgevallend? Hebt u al 'bezwarende elementen' ontvangen met betrekking tot andere moskeeën die uw optreden noodzaken? U weet dat ik u al eerder heb ondervraagd over een aantal schandalen rond imams in erkende moskeeën. Zo was er een imam die in een erkende moskee preekte en in Syrië ging vechten. Een andere imam, ook van een erkende moskee, riep op om ongehoorzame vrouwen tikken te geven. Dan zijn er nog de andere Diyanetmoskeeën, die een verlengstuk zijn van de Turkse fundamentalistische AKP-partij en die dus ook polariseren. Waarom wordt in deze gevallen geen procedure gestart om de erkenning in te trekken?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het onderzoek naar de hervorming van de erkenningsprocedure en de handhaving van de erkenningsvoorwaarden voor erkende moskeeën, een onderzoek dat rond deze tijd al gefinaliseerd zou moeten zijn?

Minister, u zei dat de betreffende moskee in Beringen haar legitimiteit kwijt is. Ondertussen lazen we in de pers dat de nieuwe burgemeester van Beringen, van CD&V-strekking, heeft aangekondigd dat hij met die moskee gewoon zal blijven samenwerken. Welke gevolgen dient een lokaal bestuur volgens u te koppelen aan de definitieve intrekking van een erkenning van een moskee?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Janssens, dank u om ons nog eens de historiek mee te geven. Maar ik wil u wel corrigeren op één punt. U zegt dat ik de erkenning van de Fatihmoskee in Beringen heb ingetrokken op basis van het algemene Diyanetrapport van de Staatsveiligheid. Dat klopt niet. Ik heb dat gedaan op basis van een ander rapport dat in mijn handen is gekomen en waarin de Fatihmoskee bij name werd genoemd. Het was niet de bedoeling dat het bij mij kwam, maar ik heb het toch gekregen. Dit is toch belangrijk om een deel van uw vragen te kunnen situeren.

U weet dat ik met betrekking tot de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen – het gaat hier concreet over een moskee maar er zijn nog andere geloofsgemeenschappen – in deze commissie maar ook in de plenaire vergadering of in de media altijd een zeer duidelijke lijn heb aangehouden. Goed werkende lokale geloofsgemeenschappen kunnen waardevol zijn voor de gelovigen zelf en ook voor de bredere lokale gemeenschap. De erkenning biedt de lokale geloofsgemeenschap legitimiteit. Ze moet gebaseerd zijn op duidelijke en relevante criteria, die ook effectief kunnen worden gehandhaafd. Collega's, jullie weten dat daar het grote probleem zat. Met de huidige erkenningscriteria kunnen wij alles wel mooi op papier hebben, maar als geen enkele speler nog weet wat van hem wordt verwacht en er is totaal geen handhaving, dan schort er wel iets aan heel dit gegeven.

Zolang er hierover geen redelijke mate van zekerheid is, zal ik geen erkenningen doen. U weet dat ik er nog altijd geen enkele heb gedaan. Wanneer ik ernstige of concrete aanwijzingen heb dat een erkende geloofsgemeenschap een of meerdere criteria niet langer zou respecteren, zal ik niet aarzelen om een procedure tot opheffing van de erkenning in te zetten, met als gevolg – hopelijk toch – een intrekking van de erkenning.

Ik zal deze lijn altijd blijven aanhouden. Ik heb dat consequent gedaan bij de Fatihmoskee in Beringen. Ik zei u net al op basis waarvan ik dat heb gedaan. Ik ben blij dat de Raad van State mij gelijk heeft gegeven. Het moskeebestuur is zelf naar de Raad van State gestapt. De Raad van State vindt de intrekking van de erkenning een terechte beslissing.

Ze aanvaarden ook niet dat erkende lokale geloofsgemeenschappen en hun bestuursleden actief maatschappelijke polarisatie promoten. De Raad van State maakte heel wat redeneringen.

Ik verwijs ook nog eens naar de brief die het bestuur van de desbetreffende Fatihmoskee aan mij heeft bezorgd in het kader van de procedure tot opheffing van de erkenning. Ook de Raad van State oordeelt in het arrest dat die brief wel gelijk de Fatihmoskee en de erkenning ervan de nek heeft omgedaan.

In uw tweede vraag verwijst u naar allerlei schandalen waarover u al eerder vragen stelde: schandalen met betrekking tot die erkende moskee waar iemand imam zou zijn geweest die daarna in Syrië is gaan vechten en met betrekking tot andere moskeeën. Ik heb op die vraag al verschillende keren geantwoord, zowel in commissievergaderingen als op schriftelijke vragen.

In tegenstelling tot de zaak van de Fatihmoskee in Beringen had en heb ik in de andere dossiers momenteel niet voldoende concrete of zwaarwichtige elementen om een dossier tot opheffing van de erkenning te kunnen opstarten. U weet ook dat een erkenning van een moskee individueel gebeurt. Het is niet zo dat dit 'en masse' gebeurt, bijvoorbeeld dat alle dossiers met betrekking tot Diyanetmoskeeën tegelijkertijd zouden worden goedgekeurd. Het is dan natuurlijk ook logisch dat een procedure opstarten tot opheffing van een erkenning individueel, moskee per moskee, gebeurt en niet omdat ze tot Diyanet behoren.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het onderzoek naar de hervorming van de erkenningsprocedure? De studie is zo goed als afgerond. Op 10 december 2018 vond een laatste stuurgroepvergadering plaats. De onderzoekers van de KU Leuven hebben laten weten dat ze het definitieve eindrapport in de loop van januari 2019 zullen opleveren. Voorzitter, het is interessant om met de commissieleden, die dit rapport ook zullen krijgen, hierover van gedachten te wisselen, al dan niet in aanwezigheid van de onderzoekers. Het is aan de commissie om dat te regelen.

Mijnheer Janssens, in uw laatste vraag verwijst u naar het feit dat ik stel dat de betreffende moskee zijn legitimiteit kwijt is, maar dat de burgemeester zegt er toch mee aan de slag te gaan. Dat de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap opgeheven is als gevolg van zeer gegronde redenen waarin ik ook ben gevolgd door de Raad van State, betekent uiteraard niet dat die geloofsgemeenschap of moskee gewoon uit de stad zal verdwijnen. U weet dat er in Vlaanderen slechts 27 erkende moskeeën zijn, maar dat er veel meer niet-erkende moskeeën zijn. Ik vind het dan ook niet abnormaal dat burgemeesters contacten met al die moskeeën, al dan niet erkend, onderhouden, al was het maar om te voorkomen dat zaken die zich in het verleden in de desbetreffende moskee hebben afgespeeld, zich in de toekomst blijven voordoen. Ik vind het helemaal niet abnormaal dat een burgemeester contact blijft houden met alle verenigingen op zijn grondgebied, niet alleen met moskeeën of geloofsgemeenschappen, maar met alle verenigingen. Op die manier kan worden geanticipeerd op eventuele problemen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u hebt inderdaad altijd beweerd dat de intrekking van de erkenning van de Fatihmoskee in Beringen gebaseerd is op een rapport van de Staatsveiligheid dat specifiek over die moskee ging. Dat is correct. Dat rapport bestaat en ik heb het zelf ook gelezen.

Aan de andere kant heb ik altijd beweerd dat ik vind dat u voldoende elementen hebt om voor alle moskeeën die behoren tot het Diyanetnetwerk, zij het individueel, zij het collectief, een procedure op te starten tot intrekking van de erkenningen. Er zijn niet alleen de rapporten van de Staatsveiligheid uit het verleden. Er is nu ook het activiteitenverslag 2017-2018 van de Staatsveiligheid. Mocht u het nog niet hebben gelezen, dan raad ik u de lectuur ervan aan, niet alleen met betrekking tot Diyanet maar ook tot Milli Görüs.

In dat activiteitenverslag zegt de Staatsveiligheid inzake Diyanet: "Naar het voorbeeld van de AKP die aan de macht is sinds 2002 lijkt ook Diyanet de islamistische weg te zijn ingeslagen en haar standpunt over bepaalde maatschappelijke thema's te hebben verhard. Dat is voor kort ook gebleken door inmengingsactiviteiten in het Belgische binnenlandse beleid." Dat is een zeer duidelijke veroordeling van dat netwerk.

Over Milli Görüs zegt de Staatsveiligheid dat "het aan de basis ligt van het Turkse politiek islamisme en dat de federatie bekend staat voor haar pro-AKP- en pro-Erdogan- houding".

Ondertussen zien we dat in Vlaanderen nog steeds twaalf erkende Diyanetmoskeeën en vier erkende Milli Görüs-moskeeën actief zijn, die dan ook nog eens via de provincies op basis van het Vlaamse decreet gesubsidieerd worden met belastinggeld.

Minister, ik vind dat een ongerijmdheid in uw handelen met betrekking tot deze dossiers. Eenzelfde argumentatie die zowel slaat op het Diyanetnetwerk als op de Milli Görüs-moskeeën leidt in het ene geval tot intrekking van de erkenning van één moskee en in het andere geval tot het met rust laten en erkend blijven van

de twaalf andere Diyanetmoskeeën en vier Milli Görüs-moskeeën. Dat is een discrepantie die ik niet begrijp, want ik denk dat het duidelijk is – zeker ook als je het activiteitenverslag van de Staatsveiligheid van het voorbije jaar erop naslaat – dat in al die moskeeën de erkenningsvoorwaarden niet meer worden nageleefd. In mijn ogen hebt u voldoende elementen om over te gaan, zij het individueel, zij het collectief, tot intrekking van de erkenning van de moskeeën.

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Nadia Sminate (N-VA): Minister, we hebben allemaal het arrest van de Raad van State gekregen, tientallen pagina's waarin pagina per pagina wordt beschreven hoe de procedure correct verlopen is – niet dat wij daaraan getwijfeld hebben. Het enige punt dat ik interessant vind aan deze vraag is uiteraard het punt over de erkenningsvoorwaarden. We hebben het er hier al vaak over gehad. De studie van de KU Leuven hebt u maanden geleden al aangekondigd. Ik was uiteraard ook benieuwd naar de resultaten daarvan. Als u zegt dat er heel recent stuurgroepvergaderingen zijn geweest, verwacht ik ook dat wij de resultaten ervan hier zullen kunnen bespreken. Alles wat door mijn collega wordt aangehaald, zal immers aan de hand van die studie kunnen worden bijgestuurd, denk ik, hoop ik. Mijn vraag is dan ook gericht aan de commissievoorzitter. Kunnen wij een verslag van dat rapport krijgen en een moment waarop dat hier kan worden besproken?

De voorzitter: De minister heeft daarnet gezegd dat ze dat ter beschikking wil stellen. Misschien kan dat dan naar alle leden van de commissie worden door-gemailed. We zullen dat verder bespreken bij de regeling van de werkzaamheden.

Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Het rapport werd dus ook nog niet opgeleverd aan ons. Wij hebben gewoon een eindbespreking gehad in een werkgroep. De onderzoekers hebben beloofd het in januari op te leveren. Dan moeten wij daar natuurlijk ook wel beleidsconclusies aan koppelen, want het is de bedoeling dat de regelgeving wordt aangepast, zowel qua criteria op basis waarvan men erkent, als qua handhaving: hoe ga je dat beter kunnen doen? Uiteraard lijkt het mij zinvol – ik heb het zelf aangeboden – om dat in deze commissie uitgebreid aan bod te laten komen.

Collega Janssens, ik heb u al uitgelegd dat je een moskee individueel erkent en niet collectief. De opheffing van de erkenning gebeurt dus ook individueel en niet collectief. U verwijst naar een activiteitenverslag van de Staatsveiligheid. Uiteraard heb ik dat ook gelezen, maar een activiteitenverslag is iets totaal anders dan een echt rapport van de Staatsveiligheid over een desbetreffende problematiek. Als het niet iets anders zou zijn geweest, mijnheer Janssens, zou dat ook niet publiek zijn. U weet hoe moeilijk het is, toch op Vlaams niveau, om aan concrete rapporten van de Staatsveiligheid te geraken. Dat activiteitenverslag staat voor iedereen open en bloot te lezen, als u daar tenminste zin in hebt. En ik neem aan dat u daar wel een bijzondere interesse in hebt. Wij lezen dat ook. Maar dat is dus iets anders dan een concreet rapport.

Ik wil afsluiten met uw opmerkingen over de vier moskeeën van Milli Görüs die zijn erkend. U weet dat voormalige minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon een onderzoek heeft gevraagd aan de Staatsveiligheid. Wij hebben ons licht nog eens opgestoken, en dat onderzoek is er nog niet, maar ik hoop dat zijn opvolger, Pieter De Crem, daar achter zal blijven zitten en dat dat onderzoek zo snel mogelijk zal worden opgeleverd. Als daar bezwarende elementen over een van de vier of misschien alle vier de Milli Görüs-moskeeën in zitten, zal ik ook daar mijn verantwoordelijkheid nemen. Maar ik wacht het rapport van de Staatsveiligheid af.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik begrijp niet wat u nog meer nodig hebt dan alleen maar dat activiteitenverslag van de Staatsveiligheid, dat inderdaad voor iedereen ter inzage ligt en waarin duidelijk staat dat zowel Diyanet als Milli Görüs in België de weg van het islamisme is ingeslagen. En toch zien wij dat moskeeën die behoren tot die islamistische – niet islamitische, maar zelfs islamistische – netwerken, blijvend erkend worden en dus gesubsidieerd worden in Vlaanderen. Ik vind dat niet alleen opmerkelijk, maar zelfs stuitend, omdat dat islamisme een ideologie propageert die haaks staat op onze democratische rechtsstaat. En die democratische rechtsstaat is toch een van de belangrijkste elementen uit de erkenningsvoorwaarden. U hebt daar helemaal geen onderzoek of bijkomende studie voor nodig. Als u dat vaststelt, moet u daar gewoon de logische conclusie aan koppelen dat de erkenningsvoorwaarden in die moskeeën niet meer nageleefd worden en dat die wat mij betreft dus ook hun erkenning niet meer kunnen behouden.

U zegt dat u daarin uw verantwoordelijkheid neemt. Ik vind dat u in dezen zeer ongerijmd optreedt en dat u ten aanzien van die twaalf andere Diyanetmoskeeën, maar zeker ook de vier Milli Görüs-moskeeën, uw verantwoordelijkheid absoluut niet neemt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uitbreiding van het pleegzorgverlof voor Vlaamse ambtenaren en statutair personeel bij lokale overheden – 292 (2018-2019)

VRAAG OM UITLEG van Lorin Parys aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over adoptie- en pleegzorgverlof bij ambtenaren van de Vlaamse overheid – 434 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, het is nu al enkele jaren dat er meer en meer aandacht is voor pleegzorg en dat er op diverse terreinen maatregelen zijn genomen om meer pleegzorg te kunnen aanbieden. We zijn er immers van overtuigd dat voor kinderen die niet thuis kunnen opgroeien een gezin vaak het beste alternatief is. Zo is er het decreet van 2012, dat in werking is getreden op 1 januari 2014, waarin pleegzorg als eerste te overwegen hulpvorm naar voren wordt geschoven bij het uit huis plaatsen van kinderen en jongeren. Het decreet heeft ook voorzien in heel wat ondersteuningsmaatregelen voor pleegouders, zoals automatische toekenning van school- en studietoelagen en automatische toekenning van het laagste tarief in de kinderopvang voor pleegkinderen.

Er is een evaluatie gebeurd en daaruit blijkt dat die maatregelen hun effect niet missen. Het aantal pleegzorgers en het aantal kinderen in pleegzorg is daardoor serieus gestegen maar er blijft nog wel werk te verzetten met betrekking tot de combinatie werk-pleegouderschap. Pleegzorgverlof is daar een element in.

Minister, in het verleden heb ik meermaals bij u aangedrongen om het recht op pleegzorgverlof voor Vlaamse ambtenaren mogelijk te maken. In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 11 januari 2016 hebt u geantwoord dat u een

voorstel zou uitwerken waardoor alle personeelsleden van de Vlaamse overheid, zowel ambtenaren als contractuelen, pleegzorgverlof zouden kunnen opnemen. Die mogelijkheid werd effectief van kracht op 1 januari 2018. Daarmee realiseerde u een gelijkstelling met andere werknemers.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 13 december 2017 zei u werk te zullen maken van het recht op pleegzorgverlof voor statutair personeel bij de lokale besturen. Op 23 januari van dit jaar bevestigde u dit standpunt. In antwoord op mijn vraag om uitleg over het pleegzorgverlof voor statutair personeel van de lokale besturen stelde u dat u de overtuiging bent toegedaan dat het eigenlijk niet kan dat contractuele personeelsleden wel zouden kunnen genieten van pleegzorgverlof en statutaire personeelsleden van lokale besturen niet. U zei toen dat u bezig was met een wijziging van de rechtspositieregeling van het personeel van de lokale besturen en dat u die wijziging ten laatste einde maart zou voorleggen aan de Vlaamse Regering zodat ook de statutaire ambtenaren van de lokale besturen recht zouden hebben op pleegzorgverlof.

Minister, de aanleiding voor mijn vraag om uitleg is vooral de recente beslissing van de Kamer om het pleegzorgverlof voor werknemers in de privésector en contractuele personeelsleden van de openbare sector vanaf 1 januari 2019, dus over veertien dagen, op te trekken van zes dagen naar zes weken in geval een kind wordt opgevangen in pleegzorg voor een lange periode. Om de twee jaar komt daar een week bij, zodat pleegouders tegen 2027 aan zeventien weken komen, evenveel als biologische ouders. Elke ouder zal minstens zes weken zelf kunnen opnemen. De vijf extra weken op termijn zullen vrij kunnen worden verdeeld tussen de beide pleegouders. Deze regeling wordt van toepassing in geval van langdurige pleegzorg, dus minimum zes maanden. De Kamer verleende haar goedkeuring aan een wetsvoorstel om het verlof voor pleegouders te verdubbelen wanneer zij de zorg opnemen voor een kind met een handicap.

Minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot het regelen van het recht op pleegzorgverlof voor statutaire personeelsleden van lokale besturen? Bent u bereid om het pleegzorgverlof voor Vlaamse ambtenaren en voor statutair tewerkgestelden bij de lokale besturen uit te breiden van zes dagen naar zes weken en op termijn, analoog aan de regeling die werd uitgewerkt op federaal niveau, naar zeventien weken? Wat zijn de stappen daartoe? Bent u bereid om extra pleegzorgverlof toe te kennen aan pleegouders die de zorg opnemen voor pleegkinderen met een handicap? In welke mate? Volgt u ook daar de analogie?

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, zoals mevrouw Schryvers heeft geschetst, is de vraag ingegeven door het feit dat er federaal een wetsvoorstel is goedgekeurd, onder andere door de N-VA-fractie en de CD&V-fractie, waarin dat verlof wordt uitgebreid. Wij hebben een aantal mailtjes gekregen van mensen die daar graag gebruik van willen maken en tot de vaststelling komen dat de regeling niet hetzelfde is voor contractuele en statutaire ambtenaren van de Vlaamse overheid.

Mevrouw Schryvers heeft de inleiding van de vraag al zeer goed geschetst, ik ga dat niet overdoen. Minister, zult u de arbeidsvoorwaarden van de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse overheid aanpassen zodat ook zij zullen kunnen genieten van de gewijzigde regeling op vlak van adoptie- en pleegzorgverlof, en er zo een gelijkstelling komt met contractuelen? Als het antwoord positief is, hebt u dan een tijdspad voor ogen waarbinnen dat kan gebeuren? Wij zijn in elk geval zeer erkentelijk voor de eerste gelijkschakeling die u al hebt gedaan. Ondertussen is men federaal weer een stap verder, dus is nu de vraag om die andere gelijkschakeling ook mogelijk te maken.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik zal een onderscheid maken tussen federaal, lokaal en Vlaams. De termen worden hier een beetje door elkaar gehaald, dus ga ik voor de collega's die er niet zo vertrouwd mee zijn ook een onderscheid maken tussen het pleegzorgverlof van zes dagen, dat al bestond, en het pleegouderverlof, dat naast het pleegzorgverlof kan oplopen tot zes weken voor langdurige pleegzorg, namelijk wanneer de pleegzorg langer duurt dan zes maanden. Dat zijn twee verschillende systemen.

De algemene federale regeling geldt voor alle contractuelen met een arbeidsovereenkomst, dus ook voor de contractuelen bij de lokale besturen of de Vlaamse overheid. Dit wordt geregeld in de arbeidsovereenkomst en is dus van toepassing op alle contractuelen, zoals ik daarnet zei.

Wat de lokale besturen betreft, geldt voor de contractuelen uiteraard de federale regelgeving op basis van de arbeidsovereenkomst. Dat is duidelijk. Voor de statutairen van de lokale besturen is er op dit moment geen regeling. Voor de toekenning van pleegzorgverlof, dus geen pleegouderverlof, kunnen lokale besturen wel werken met een systeem van dienstvrijstelling, zoals ik in antwoord op andere vragen van onder meer mevrouw Schryvers al heb aangegeven. Voor pleegouderverlof is er momenteel geen regeling voor de statutairen bij de lokale besturen.

Ik geef u wel mee dat ik al drie keer naar de Vlaamse Regering ben gegaan met een aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) over de rechtspositieregeling (RPR) en dat daar geen overeenstemming over was binnen de regering. Een coalitiepartner was het daar niet mee eens.

Zoals u weet, beslissen wij in consensus. Dat is dus nog niet geregeld. Ik heb wel al drie keer een poging gedaan om onder andere dat – want er stond veel meer in dat BVR RPR – te kunnen regelen.

Ook voor contractuelen bij de Vlaamse overheid geldt de federale regeling in de arbeidsovereenkomst. Zoals collega Schryvers aangaf, heb ik voor de statutairen maatregelen genomen zodat sinds 1 januari 2018 ook Vlaamse ambtenaren een beroep kunnen doen op het pleegzorgverlof op basis van het nieuwe artikel 16bis van het Vlaams personeelsstatuut (VPS) onder dezelfde voorwaarden als de werknemers. Deze aanpassing kaderde in de harmonisering van de verlofstelsels en is een voorbeeld waarbij statutaire personeelsleden een verlof hebben gekregen dat ze tot dan toe niet hadden – op 1 januari 2018 dus – en dat enkel voor contractuele personeelsleden was voorbehouden.

Wat het pleegouderverlof betreft, heb ik een aanpassing aan het VPS voorbereid. Dit heeft al een hele procedure doorlopen en wordt deze week nog naar de Inspectie van Financiën gestuurd. Dat komt dus ook in orde. Ook Vlaamse statutairen, Vlaamse ambtenaren dus, zullen zes weken pleegouderverlof kunnen krijgen. In deze wijziging, collega Parys, zal ik ook de wijzigingen meenemen die federaal aan het adoptieverlof zijn aangebracht. Dus eigenlijk is alles geregeld, behalve het pleegouderverlof voor de statutairen op lokaal niveau, dat geregeld wordt in het BVR RPR, dat jammer genoeg door de Vlaamse Regering moet passeren.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. Ik heb nog enkele bijkomende vragen.

Mijn eerste vraag gaat over het pleegouderverlof voor Vlaamse statutaire ambtenaren. U zegt dat dit in voorbereiding is en naar de Inspectie van Financiën (IF) gaat. Vanaf wanneer denkt u dat dit ook effectief in werking zou kunnen treden? Dat is natuurlijk van belang om een gelijke behandeling te hebben tussen de

statutaire Vlaamse personeelsleden en de contractuele werknemers in de privésector of bij de overheid. Dat is een vraag die mensen ook wel effectief stellen. Na het indienen van mijn vraag, wat al een tijdje geleden gebeurde, heb ik hierover nog wel berichten gekregen. Tegen wanneer kan dat in orde zijn?

Mijn tweede vraag heeft betrekking op de lokale besturen. Ik weet natuurlijk wel dat het een lokaal bestuur momenteel vrij staat om in die rechtspositieregeling lokaal ook een aantal maatregelen te nemen. Maar in het verleden heb ik er ook wel bij u voor gepleit om dat misschien niet overal maar over te laten aan elk lokaal bestuur individueel, afhankelijk van het feit of er een vraag komt of niet, maar om het vanuit Vlaanderen te regelen. Ik begrijp u, dat u daar inspanningen voor doet. Maar dat betreffende besluit raakt vanwege een aantal andere redenen niet goedgekeurd. Minister, het staat u natuurlijk mijns inziens vrij om een afzonderlijke regeling, al is dat eventueel alleen maar met betrekking tot dit punt, te treffen. Ik denk dat dat een belangrijk signaal zou zijn naar alle pleegouders die op die manier toch wel een gelijkschakeling zouden kunnen krijgen.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik was eigenlijk tevreden over uw antwoord, want na alle stappen die u genomen hebt, zullen binnenkort alle Vlaamse ambtenaren gebruik kunnen maken van zowel van het pleegouderverlof als van het pleegzorgverlof, waarvoor dank uiteraard. Ik moedig u aan om ervoor te zorgen dat u inderdaad die RPR, die door een bepaalde coalitiepartner wordt tegengehouden, effectief in zijn geheel door de Vlaamse Regering krijgt. *(Opmerkingen van Katrien Schryvers)*

We willen heel graag dat dat pleegouderverlof realiteit wordt voor iedereen. Maar ik denk dat je niet zomaar in een rechtspositieregeling kunt beginnen te cherry-picken. Dan heb je een kaartenhuis dat in elkaar valt. Daar heb ik dus eigenlijk wel begrip voor. Ik hoop dus dat, door de vraag van mevrouw Schryvers, ervoor gezorgd kan worden dat we die rechtspositieregeling in zijn geheel goedkeuren, zodat iedereen binnenkort effectief gebruik kan maken van pleegouderverlof. Dat zou al een hele stap vooruit zijn. Dan hoop ik ook dat de partijen die hier rond de tafel zitten, en dan zeker de partij van mevrouw Schryvers, die de vraag gesteld heeft, er ook federaal met ons voor willen zorgen dat we de maatregelen die minister Peeters heeft genomen, waardoor er geen tijdscrediet meer mogelijk is voor pleegouders, kunnen aanpassen. Zo kunnen we ervoor zorgen dat pleegouders die kandidaat zijn om een iets ouder kind op te vangen, dat ook effectief kunnen doen. Zo kunnen we die kinderen kandidaat-pleegouders geven. Ik denk dat dat een stap vooruit zou zijn, zowel voor ouders van jonge kinderen die van dat pleegouderverlof gebruik kunnen maken als ouders van de iets oudere kinderen, die dan van tijdscrediet zouden kunnen profiteren.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik wil beginnen met de opmerking van collega Parys. Het zal u niet verbazen, collega's, dat ik ook van oordeel ben – en ik heb dat ook gezegd in mijn initieel antwoord op de vragen – dat het BVR rechtspositieregeling van de lokale besturen, waar onder andere dit in opgenomen is, een zeer evenwichtig voorstel was. Als wij het met alle coalitiepartners hier aanwezig eens zijn over dit aspect, dan hoop ik dat we er bij onze desbetreffende partijen nog eens op aandringen om dat RPR gewoon goed te laten keuren in de Vlaamse Regering. Ik denk namelijk dat er heel veel goede elementen in zitten. Dan zou dit probleem voor de lokale besturen ook opgelost zijn.

Mevrouw Schryvers, u had een vraag over de timing voor pleegouderverlof in Vlaanderen. Ik heb u gezegd dat ik mijn verantwoordelijkheid heb genomen, en u vindt dat ook goed. U weet dat er nog een procedure moet worden doorlopen. Ik

denk, in alle eerlijkheid, dat we 1 januari 2019 niet zullen halen. Dat zou heel snel zijn, maar we zullen er in ieder geval vaart achter zetten zodat het redelijk snel en volgens de geëigende procedure definitief kan worden goedgekeurd en het op die manier wordt opgelost voor de Vlaamse ambtenaren.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik zal natuurlijk opvolgen dat de procedure zo snel mogelijk wordt afgerond zodat de gelijkschakeling er zo snel mogelijk komt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de beperking van de vergoedingen voor de bestuurders van autonome verzorgingsinstellingen ingevolge de bepalingen van het decreet Lokaal Bestuur – 303 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, minister, dames en heren, mijn vraag handelt over een specifiek artikel uit het decreet Lokaal Bestuur, meer bepaald artikel 474, §2, waarover ook tijdens bespreking van het decreet door ons opmerkingen zijn geformuleerd. We zagen dat er problemen zouden kunnen ontstaan. Het betreft het presentiegeld dat kan worden toegekend aan bestuurders van autonome verzorgingsinstellingen. Dat wordt vanaf 1 januari 2019 beperkt tot het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een lid van de OCMW-raad.

In de praktijk hebben bepaalde bestuurders, zoals voorzitters van dergelijke verzorgingsinstellingen, een zeer zware opdracht. Ze investeren ook heel veel tijd in de functie die ze daar uitoefenen, waardoor ze door de algemene vergadering bijkomende vergoedingen worden toegekend. Dat principe zou niet meer mogelijk zijn vanaf 1 januari 2019. We hebben signalen ontvangen dat daardoor eventueel de continuïteit van het bestuur van dergelijke verzorgingsinstellingen in het gedrang kan komen omdat mensen hun taak niet verder meer zouden willen opnemen.

Eigenlijk krijgen we hier te met een discrepantie tussen de autonome verzorgingsinstellingen en andere ziekenhuizen, die wel mogelijkheden hebben om aan hun bestuurders op een of andere manier een vergoeding toe te kennen. De autonome verzorgingsinstellingen komen daardoor in een nadelige positie. We zijn daar niet bij gebaat.

Minister, in welke mate deelt u de bekommernissen van de sector met betrekking tot de problemen die zouden kunnen ontstaan ingevolge de decretale beperkingen van de vergoedingen van de bestuurders van autonome verzorgingsinstellingen? Hebt u dienaangaande reeds overleg gehad met vertegenwoordigers van de sector?

Hebt u reeds signalen opgevangen dat de continuïteit van het bestuur van deze instellingen ingevolge de nieuwe bepalingen inzake de vergoedingen, in het gedrang zou komen?

Acht u, gezien het specifieke karakter van de autonome verzorgingsinstellingen, een aanpassing van de regelgeving opportuun, teneinde tegemoet te komen aan deze problematiek? Hebt u hieromtrent reeds een initiatief genomen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Dochy, u hebt de problematiek goed geschetst, namelijk de mogelijkheid tot toekenning van een forfaitaire vergoeding aan bestuurders van autonome verzorgingsinstellingen. Ik heb over dit onderwerp een brief ontvangen van Zorgnet-Icuro en er is een overleg met hen ingepland.

Het decreet Lokaal Bestuur is zeer duidelijk. De leden van de raad van bestuur kunnen slechts aanspraak maken op presentiegeld en dus niet op een forfaitaire vergoeding. Dat presentiegeld is beperkt tot het maximale presentiegeld van de OCMW-raad of gemeenteraad, afhankelijk van het soort instelling van de deelgenoten.

Ik plan momenteel geen aanpassing aan het decreet Lokaal Bestuur. Ik heb ook geen concrete aanwijzingen dat de continuïteit van de verenigingen in het gedrang zou kunnen komen.

Meer algemeen is het mijn overtuiging dat het absoluut geen goed signaal zou zijn om de ruime discussie over presentiegelden nieuw leven in te blazen. U weet dat we, met hulp van het Agentschap Binnenlands Bestuur, het hele kluwen van intercommunales, dochters en kleindochters, opa's, tantes en dergelijke, hebben opgelijst. We hebben daar verschillende commissiezittingen aan gewijd. Bij de totstandkoming van deel B hebben we kamerbreed inspanningen geleverd – dat werd ook door elke partij gesteund – om te komen tot een transparant en billijk regelgevend kader. Het decreet openbreken voordat het nog maar in werking treedt, is een slecht signaal en zet de deur open voor alle andere instellingen en organisaties, bijvoorbeeld op het vlak van afval, die dan ook zouden kunnen komen aankloppen.

Ik plan een gesprek met Zorgnet-Icuro. We zullen luisteren naar de bezorgdheden, maar momenteel plan ik geen wijzigingen aan het decreet Lokaal Bestuur.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Ik ben blij dat u overleg zult plegen en ik neem aan dat u daar goed zult luisteren naar de argumenten. Er is een belangrijk verschil met de intercommunales, namelijk dat dit geen intercommunale is maar een instelling die zich in de markt begeeft in concurrentie met andere instellingen, die op een andere manier kunnen werken. Dat geldt niet voor intercommunales.

Ik begrijp dat het niet evident is om een aanpassing te doen alvorens het decreet in werking treedt. We zijn beide op de hoogte van de situatie en ik hoop dat u onder een goed gesternte luistert en probeert naar een oplossing te zoeken met de sector om de continuïteit niet in het gedrang te brengen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD) – 384 (2018-2019)

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de consequenties voor het politiek verlot van de integratie van het OCMW – 436 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Minister, het is een korte vraag. Zo kent u mij ook: een man van weinig woorden. (*Gelach. Opmerkingen*)

De vraag gaat over de leden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst, die geen gemeenteraadslid of OCMW-raadslid zijn, maar enkel zetelen in het bijzonder comité. In het decreet Lokaal Bestuur staat gestipuleerd dat zij ook recht hebben op presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van het comité.

Hebben die leden, net als hun collega's in de gemeenteraad en de OCMW-raad, ook recht op politiek verlof? Zo ja, welke regeling werd daaromtrent uitgewerkt? Zo neen, waarom werd er nog geen regeling uitgewerkt? Zal dat alsnog gebeuren? En welke timing wordt daarbij vooropgesteld?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, mijn vraag gaat in dezelfde richting, maar is iets uitgebreider.

Ten gevolge van de integratie van de OCMW's in Vlaanderen ontstaat er onduidelijkheid rond het politiek verlof voor raadsleden. Vandaag heeft een gemeenteraadslid dat ook OCMW-raadslid is, in principe recht om het politiek verlof uit beide mandaten te cumuleren, maar over de situatie na de integratie bestaat geen zekerheid. Daarnaast is er ook onduidelijkheid over de leden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst. Vroeger hadden zij recht op politiek verlof, omdat dat een onderdeel was van het mandaat als OCMW-raadslid. Vanaf 1 januari is dat een apart mandaat, waarvoor je niet noodzakelijk gemeenteraadslid of lid van de OCMW-raad moet zijn.

We hebben dan vernomen dat er een voorstel van decreet is ingediend. We hebben dat ook gezien, maar het is nog niet behandeld. Het is natuurlijk wel een heel dringende zaak, want 1 januari staat voor de deur, en er is nog altijd onduidelijkheid.

Minister, heeft een raadslid vanaf 1 januari in de huidige wettelijke situatie het recht om het politiek verlof als gemeenteraadslid en dat als OCMW-raadslid te cumuleren? Welk onderscheid in het recht op cumul van het politiek verlof van gemeenteraadslid en OCMW-raadslid zal er na eventuele goedkeuring van bovenvermeld voorstel van decreet bestaan tussen de personeelsleden die getroffen werden door dit voorstel en zij die in andere sectoren werkzaam zijn? Welke decreten moeten eventueel worden gewijzigd om de situatie recht te trekken? Plant u daarvoor ontwerpen in te dienen?

Wat is de regeling voor politiek verlof voor de leden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst vanaf 1 januari in de huidige wettelijke situatie? Welk onderscheid zal er, na de eventuele goedkeuring van het voorstel van decreet, zijn tussen de personeelsleden die getroffen werden door dit voorstel en zij die in andere sectoren werkzaam zijn? Welke decreten moeten eventueel worden aangepast om dit recht te trekken? Welke initiatieven moeten worden genomen op andere bestuursniveaus dan het Vlaamse – het federale, bijvoorbeeld – om de situatie aan te passen aan de nieuwe situatie van het decreet Lokaal Bestuur? Zult u stappen zetten om met die andere niveaus contact op te nemen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, de bestaande regelingen voor politiek verlof verbieden een cumul van politiek verlof van gemeente- en OCMW-raadslid niet. Dat was een van de problematieken die hier zijn aangehaald. Ze voorzien evenmin in een politiek verlof voor leden van het bijzonder comité die geen raadslid zijn.

Het is een beetje vreemd, voorzitter, dat ik hier uitleg moet geven over een voorstel van decreet dat donderdag zal worden behandeld in dit parlement. Misschien kan de heer Maertens er straks iets meer over zeggen. Het door de meerderheid ingediende voorstel van decreet zal onder andere die cumul uitsluiten en politiek verlof invoeren voor leden van het bijzonder comité die geen raadslid zijn. Zij zullen bijgevolg hetzelfde verlof genieten als een raadslid. Ik ga niet verder in op dat voorstel van decreet. Het is misschien wel nog belangrijk te zeggen dat het voorstel van decreet enkel geldt voor personeel van de lokale en de provinciale besturen, voor het personeel van de instellingen die afhankelijk zijn van het Vlaamse Gewest en voor het personeel van de instellingen die afhankelijk zijn van de Vlaamse Gemeenschap. In het Vlaams personeelsstatuut zal, wat betreft het personeel van de Vlaamse overheid, een gelijkaardig verlof opgenomen zijn als vervat in het voorstel van decreet.

Ik heb op 10 april 2018 – toch al een tijdje geleden – ministers die bevoegd zijn voor de andere regelingen inzake politiek verlof, gevraagd tijdig initiatief te nemen om het politiek verlof ook voor dit personeel te regelen, bijvoorbeeld onderwijs. Mevrouw Crevits heeft daar ook de nodige initiatieven toe genomen. Ik kijk nu even richting CD&V, maar als ik me niet vergis, zijn het twee afzonderlijke voorstellen van decreet die donderdag behandeld worden, omdat de regeling voor het onderwijspersoneel natuurlijk iets anders in elkaar zit dan de andere regelingen. Dat wordt donderdag tegelijk met het voorstel van decreet van hoofdindieners Bert Maertens behandeld.

Op 6 december 2018 heeft het federale parlement een wet aangenomen die voor personeel in de private sector politiek verlof regelt wanneer het een lid van het bijzonder comité is, maar geen raadslid. Alles gaat dus geregeld zijn, behalve voor personeel van de federale overheid en personeel van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Maar, collega's, sta me toe: dat is niet mijn bevoegdheid en verantwoordelijkheid. Ik heb aangedrongen bij de collega's. Minister Crevits heeft zeer goed geluisterd en ze was al van plan om dat te doen. Maar als de federale collega's niet willen luisteren ... Ik ben niet bevoegd voor het federale personeel en ook niet voor het personeel van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Wat Vlaanderen betreft, is alles geregeld.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Minister, dank u wel voor de duidelijkheid. Ik heb nog een bijkomend vraagje. De regeling die donderdag behandeld wordt, gaat ook over

het onderwijzend personeel. Vallen medewerkers van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) ook onder onderwijzend personeel of niet?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, dank u wel voor het antwoord. Ik vind het toch een eigenaardige gang van zaken dat er zo'n lacune valt in het decreet Lokaal Bestuur. Maar ja, dat kan misschien altijd gebeuren. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Ja, maar op welke manier?

Ik stel me verder vragen over de werking van uw diensten en eventueel uw kabinet, wanneer ik op 26 april een schriftelijke vraag daarover stelde omdat ons die lacune was opgevallen. U zegt zelf in antwoord op mijn schriftelijke vraag dat u niet in aanpassingen voorziet van het decreet Lokaal Bestuur. Dan moet men wel zijn toevlucht zoeken tot een voorstel van decreet. Ik vind dat een eigenaardige manier van doen. U mag me daar desgewenst wat uitleg over geven.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): De minister noemde mij als hoofdindieners van het voorstel van decreet. Mevrouw Pira, ik ga akkoord dat idealiter alles was inbegrepen in het decreet. Goed, dat is nu niet zo. Ik zou in uw plaats blij zijn – wij zijn dat ook – dat we het nog net op tijd zullen kunnen organiseren zodat per 1 januari alles voor de mensen die deel uitmaken van het bijzonder comité en geen gemeenteraadslid zijn, geregeld is conform de andere regeling voor politiek verlof. We zullen donderdag aan het parlement vragen om dit bij hoogdringendheid toe te voegen aan de agenda van de plenaire vergadering. Dan zal ik dat kort toelichten. Ik kan er misschien nu ook al iets over zeggen. Dan hoop ik dat dat op een unanieme steun zou kunnen rekenen. Daar ga ik eigenlijk ook van uit.

In essentie gaat het over drie dingen. Ten eerste: de verlofregeling voor leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst die geen gemeenteraadslid zijn. Ten tweede gaat het over een aantal terminologieën. U weet dat wij in het decreet Lokaal Bestuur de benaming van districtsburgemeester en districtscollege hebben ingevoerd. Ook het decreet Politiek Verlof wordt daaraan aangepast. Ten derde: de decumul van de verlofregeling. Het zou dubbelop zijn mocht een raadslid, wanneer de OCMW-raad plaatsvindt op de dag van de gemeenteraad en de vergaderingen op dezelfde avond plaatsvinden, daar een dubbel politiek verlof voor krijgen.

Ik zal deze drie elementen nog toelichten in de plenaire vergadering. De tekst wordt nu klaargemaakt door de diensten van het parlement en zal zeer snel tot bij u komen.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, het zou toch niet slecht zijn mocht er nog een snuffelbrief naar de federale overheid en naar Brussel gaan om de lacune nog eens aan te kaarten omdat we anders met een probleem zitten. Het hoeft geen knuffelbrief te zijn maar een snuffelmoment kan interessant zijn.

De voorzitter: De VVSG zou ook een nieuwsbrief kunnen sturen.

Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Pira, u zegt dat het een grote misser was in het decreet Lokaal Bestuur. Dit is geen aanpassing van het decreet Lokaal Bestuur, collega's. Dit is een aanpassing van het decreet dat ik bij naam noem: het decreet van 14 maart 2003 houdende regeling van het politiek verlof voor de

personeelsleden van de provincies, gemeenten, de agglomeraties van gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, alsook de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die onder hun controle of toezicht vallen. De collega's die nu zeggen dat het decreet Lokaal Bestuur op niets trok en dat we nu al reparaties moeten gaan doen: dit heeft niets te maken met het decreet Lokaal Bestuur. Dit is gewoon een ander decreet.

Collega Doomst, ik ben wel bereid om eens aan de federale collega's te vragen om ook alles te regelen voor hun personeel, en ook aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Op 10 april 2018 heb ik dat al gedaan, maar ik wil best nog eens een herinnering sturen. Ieder niveau heeft natuurlijk zijn eigen verantwoordelijkheid. Ik heb vastgesteld dat mijn Vlaamse collega's goed geluisterd hebben en onmiddellijke in gang zijn geschoten, maar dat de federale en Brusselse collega's dat niet hebben gedaan. Ik zal de federale en Brusselse collega's nog eens op hun verantwoordelijkheid wijzen.

Mijnheer De Loor, het CLB valt wel degelijk onder het onderwijzend personeel en zal vervat zitten in het voorstel van decreet dat donderdag zal worden voorgelegd in de plenaire vergadering.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uittredingsvergoeding voor lokale mandatarissen – 413 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de lokale mandataris kan bij het einde van de huidige bestuursperiode een uittredingsvergoeding ontvangen. De inkomsten die hij naast deze uittredingsvergoeding ontvangt, worden in mindering gebracht. De omschrijving van de andere inkomsten luidt: de brutobedragen die door de Federale Overheidsdienst Financiën in aanmerking worden genomen.

Blijkbaar heerst er onduidelijkheid over deze omschrijving die – met het einde van de lopende bestuursperiode in zicht – de persoonlijke situatie van uittredende lokale mandatarissen in enkele specifieke gevallen zou kunnen beïnvloeden.

Daarom heb ik de volgende vragen, minister. Kunnen we aannemen dat onder de brutobedragen die door de Federale Overheidsdienst Financiën in aanmerking worden genomen als beroepsinkomen van een zelfstandige eenmanszaak het volgende wordt verstaan: beroepsinkomen verminderd met aankopen handelsgoederen, verminderd met beroepskosten, verminderd met personeelskosten, verminderd met afschrijvingen, verminderd met financiële kosten?

Klopt het dat sociale bijdragen zelfstandigen, vrij aanvullend pensioen voor zelfstandigen, verliezen en meewerkinkomen/toekenning echtgenoot niet in aanmerking komen voor aftrek van het beroepsinkomen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, het is een redelijk technische vraag. Ik zal dus ook een redelijk technisch antwoord geven. Het is natuurlijk uw volste recht om technische vragen te stellen.

Wat de eerste vraag betreft: in het geval van zelfstandigen moet gekeken worden naar het beroepsinkomen dat de fiscus in aanmerking neemt als belastbaar inkomen. Dit betreft het netto belastbaar jaarinkomen, waarbij de beroepskosten worden afgetrokken van de jaaromzet van de zelfstandigen.

Op basis van de toepasselijke federale regelgeving zal gekeken moeten worden welke beroepskosten hierbij aftrekbaar zijn en welke niet. Zelfstandigen zullen zich dan ook op hun fiscale aangifte moeten baseren om na te gaan of ze aanspraak kunnen maken op een bijpassing met de uittredingsvergoeding. Dit is vanzelfsprekend federale materie. Ik heb de bevoegde federale minister van Financiën, collega De Croo, hierover bevraagd. Zodra ik deze informatie heb ontvangen, zal ik die bezorgen aan de commissiesecretaris, zodat alle commissieleden op de hoogte zijn.

Uw tweede vraag was of het klopt dat de sociale bijdragen zelfstandigen, vrij aanvullend pensioen voor zelfstandigen, verliezen en meewerkinkomen of toekenning echtgenoot niet in aanmerking komen voor aftrek van het beroepsinkomen. Uw eerste vraag ging concreet over de aftrekbare posten, terwijl uw tweede vraag gaat over de niet-aftrekbare posten, als ik het kort samenvat. Het antwoord is eigenlijk hetzelfde. Het al dan niet in aanmerking nemen van het aftrekken van posten valt onder de federale fiscale regelgeving. Er moet gekeken worden naar het belastbaar jaarinkomen, zoals het in aanmerking wordt genomen door de fiscus, om na te gaan welke kosten al dan niet in aanmerking kunnen komen om afgetrokken te worden van het beroepsinkomen als zelfstandige.

Ook hierover heb ik de federale minister van Financiën bevraagd. Ik zal het antwoord dan ook onverwijld doorsturen naar deze commissie, zodat het verspreid kan worden onder de commissieleden.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Dank u, minister, voor uw antwoord. Inderdaad, het is een nogal technische vraag. Het is goed dat dit volledig uitgeklaard wordt. Weliswaar is het een federale aangelegenheid, ik weet het. Ik kijk natuurlijk met belangstelling uit naar het antwoord van de minister van Financiën, die ons, neem ik aan, alle mogelijke technische details zal verschaffen. Want voor de mensen die in dat geval verkeren en nu moeten uittreden als burgemeester of schepen, is dat natuurlijk wel enorm belangrijk.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Ik heb nog een vraag over het gesplitst mandaat, bijvoorbeeld zes jaar schepen, zes jaar raadslid, zes jaar weer schepen. Dan is de referentieperiode de laatste zes jaar?

Minister Liesbeth Homans: Ja. De laatste zes jaar.

Michel Doomst (CD&V): Het moet dus een aaneensluitende periode zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.